

vergeet me niet

hij rook naar verrassing in het koude ochtendlicht.

wanneer nu

vroeger zal worden, vroeg ze zich af

als de bomen niet meer naar ons zullen zwaaien

en zakdoeken geen troost kunnen bieden.

‘ZACHT EN

STERK’

in koeienletters op de verpakking.

ze kleuren met de zon mee alsof ze bladeren zijn;

een stukje fotosynthese op de vensterbank

en een schouder om op uit te huilen.

zij lag in een veld vergeet-me-nietjes het verleden op te vouwen.

wanneer nu

vroeger zal worden, vroeg ze zich af.

mezelf weer mogen

erkennen

en hoe de wolken zullen vervagen in

het blauw.

ben er, denkt ze

herken

me

alsof ik net ben opgestaan en face id nog geen idee heeft

of ik wel

ben wie ik zou moeten zijn.

wil me weer heten,

fluister

m’n huid vol en niet alleen voor even.

wil me

als

adem.

wil me niet vergeten.